

1850-07-07

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Møn

Recipient's location:
Botanisk Have, København

Mentioned people:
Jørgine Aggersborg
Amalie Elisabeth Freund
Susette Maribo
Christine Stampe

Mentioned locations:
Møn

Archive:
Mappe 5 nr. 07

TRANSCRIPTION

Mappe 5 nr. 7
Møen den 7de Juli 1850
[Morgen kl 6½]

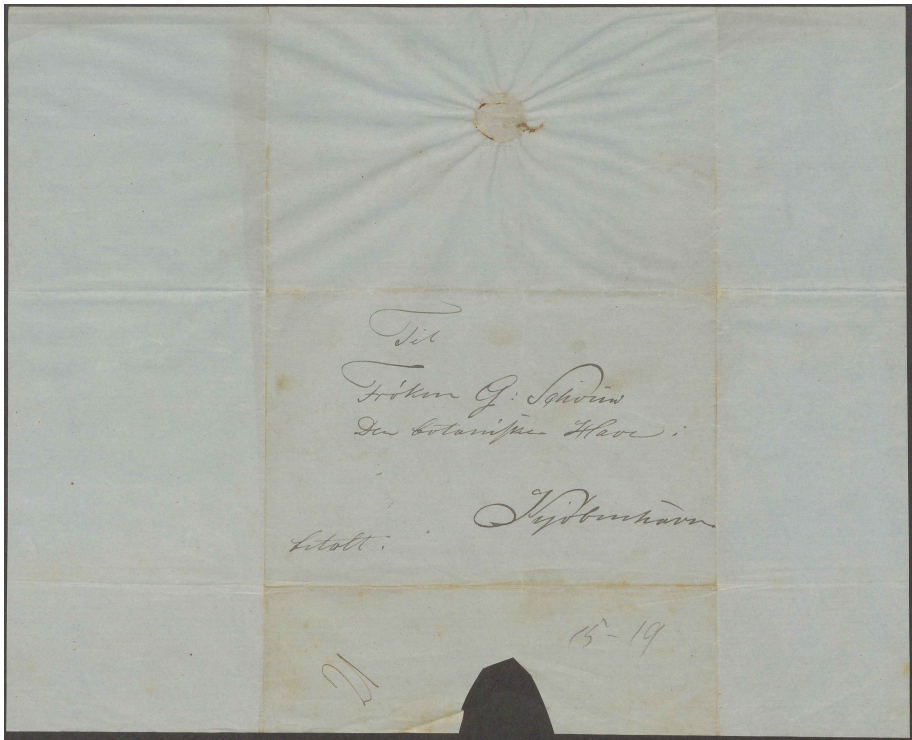
O! Du dejlige Ven! Det var dog yndigt at træffe Brev ved min Tilbagekomst fra Sjælland, Tak! Det var da godt at Du ikke før har faaet den Ide, at det var for mange Breve Du har skrevet, nu gør det ikke noget. Jeg har da været hos min Søster og Svoger, og fandt alt vel, og skal hilse Dig; paa Nysøe var de Alle elskværdige, Baronessen har jeg aldrig seet saa elskværdig, som hun var dennegang, der var rart at være, Du har dog vel modtaget det Brev, jeg skrev derfra?

Hils Susette at jeg ikke kan se det urimelige i min Sammenlijning, eller det Modsatte er det jo netop, aldeles det Modsatte, der jo ikke [Gran af] Sammenligning skabt deri, og er det ikke naturlig at hvergang Tanken falder paa Gine, at den ikke kom ind paa Dine, Du selv min g., synes at være lidt stødt, ellers havde Du ikke behøvet at undskylde mig, vi vil tale derom.

Nu har vi da (formodentlig) baade Fred og Krig, og ikke ingen af Delene. I gaar flagerede Skibene og Havnen i Præstøe nok saa smukt, jeg hørte ogsaa Baronessen give Ordre i den Anledning, men fik ikke Resultatet at see, da jeg kom til Stege flagedes der ogsaa der endskjønt det var mørkt, og Folk sang, raabte Hurra og trommede hele Natten, saa jeg næsten -2-

ikke kunde sove, endskjønt jeg trængte dertil, man var aldeles ikke stemt for nogen Sørgehøitid.

Paa Thursdag Eftermiddag kl 4½ haaber jeg at staae paa Toldboden, det var deiligt at se Fru Freund her, men jeg fandt dog at hun har det ikke nødig; jeg glæder mig til det, g., men vil dog ønske for hendes Skyld, at hun maa faae en god Leilighed; det var ogsaa deiligt at Du kunde gjøre Tilbuddet, det var jo næsten som om det allerede var Din, men var det Din saa kunde Du jo ikke. Jeg maa ud paa Klinten g, Lev vel! Min velsignede Ven, jeg længes! Hils Alle fra din Ven P:

Der
Herrn G. Schöner
Der botanische Garten.

Lebte.
Hauptmann

15-19

21

George H. B.
Möln d. 7te Juli 1850.

O. den kære Brev! At det var dyt gædigt at
bæffe Brev med min Liltagsbrevst fra Holland,
Læs! det var da godt at du ikke for far faat den
Læ at det var for mange Brev du far forst,
min gjør at du ikke noget. Jy far da noget
for min Øjser og Øjser, og faat alt end, og skal
fjæl dig; den Hylte var da alle afbrøddes, Barneff
far jeg aldrig fast for afbrøddes som fine var skæringang
der var end at gøre, du far dyt end modtaget at Brev
jy forst derfor? — Jy far Liltette at du ikke den
Læ at skæringang i min Dammuligning, eller at
modfætte at det jo end, alder at modfætte, der er jo
ikke Dammuligning ^{gør at} fast, der, og er at ikke end
at faangang ender, fæder den Gær, at den ikke den
ind den den, du skal min, fjæder at den end fast, eller
faat du jo ikke end at indfæder min, vi end hele den.
Min far vi da (formodning) baar fast og Læ, og
ikke ingan af den. —

Især flæder Bæver og Jæver: Døffe end for
fast, jy forst og for Barneff den Gær: den end
min fæder ikke afbrøddes at for, da jy som det Læ flæder
der og for den endfæder at det var end, og Læ for,
endte Jæver og Bæver end fæder Bæver, far jy forst

ikke kunde som sædvanlig jeg bryde det; men
var alligevel ikke paa for nogen Dødsfærd.

Paa Torsdag eftermiddag kl. 4 $\frac{1}{2}$ færdte jeg ud paa
den Solbæde, det var dejligt at se den gamle
der, men jeg fandt dog at jeg var alligevel
jeg glæde mig til at g, men mit dog ingenting for fanden
Bjerg at jeg nuvar paa en god Læge; det var
og var dejligt at den kunde gøre det, det var jo
næsten som alligevel var den, men var alligevel
for kunde den jo ikke. Jeg nuvar nu paa den,
som g, den var! men nuvar med den, jeg kom
god! Gode Alle for den den.